

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/13877.**

Benyújtás dátuma: **2020-11-23 08:03**

Parlex azonosító: **1C89F5H90001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Ugye elképzelhetetlennek tartanák, hogy a Greenpeace aktivistái bálnákat gyilkoljanak? És ugye azt is megdöbbenőnek tartják, hogy a „Zöld Város” égisze alatt kivágják hazánk ritka millenniumi fáinak egyikét?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Abban gondolom nincs közöttünk vita, hogy a magyarság legnagyobb történelmi sorsfordítója a Honfoglalás volt. Bizonyára abban sincs nézeteltérés, hogy Kárpát-medencei megtelepedésünk emlékét féltő gonddal, méltóságteljesen ápolni kell. És valószínűleg az is konszenzus tárgyát képezi, hogy környezeti-természeti értékeinket is védelem illeti meg.

Így gondolták ezt eleink is. Lakhelyemen, Barcson a millennium tiszteletére például egy tölgyfát ültetett 1896-ban a város akkori előljárósága. A katolikus templom közelébe ültetett fa túlélte az idők és a természet viharait. Még a településre idén nyáron lecsapó extrém időjárással is dacolni tudott. Most azonban elérte a végét.

A Zöld Város projekt keretén belül a minap barbár módon kivégezték.

A városba érkező fejlesztési forrásoknak mindenki örül, hiszen ha szépül a település, hiszen ha munkahelyek jönnek létre, az támogatandó dolog. Ez szintén nem vitandó pont. De arról egy szó sem volt az eredeti elképzelések szerint, hogy a projekt megvalósítása a már meglévő értékek brutális elpusztításával fog járni.

A barcsi millenniumi tölgyfa kivágására senki sem számított, annak tervéről a város lakossága nem tudott. Annál is érthetlenebb a dolog, mert Barcs Város Képviselő-testülete 2018. január 25-i ülésén megvitatta a „Barcs műalkotásainak, emlékhelyeinek feltárása, vizsgálata, helyreállításuk és pótlásaik lehetőségeinek felülvizsgálata” című előterjesztést, amelyben szó szerint ez szerepel: „Millenniumi emlékfa Barcson - A római katolikus templom mögötti park közepe táján található

kocsányos tölgyet 1896-ban ültette az akkori elöljáróság, a millennium emlékére... Mivel a tölgyfa jelentős történelmi eseményre emlékeztető helyi emlékhely, megóvása, gondozása, megjelölése indokolt lenne.”

Az akkori képviselő-testület – benne a mostani kormánypárti polgármesterrel - az előterjesztést elfogadta. Most viszont barbár módon elpusztították a Millenniumi Tölgyfát. Azt az emlékfát, amit 124 éve, a Honfoglalás ezredik évfordulójának emlékére ültetettek Barcs vezetőségének tagjai.

Az ügygel kapcsolatos magyarázkodás vagy logikátlan, vagy olyan szélsőségesen technokrata és neoliberális felfogást tükröz, amely számos helybéli számára elfogadhatatlan.

Egyfelől a nyári viharral érvelnek, mondván, a fa veszélyt jelent, de ezen logikai lánc mentén haladva, az összes bokornál nagyobb növényt ki kellene irtani a helyi parkokból, utcákról, köznevelési intézmények udvaráról, nehogy egy vihar során valamikor valakire rádőljön. (Természetesen a valóban veszélyes fákat el kell távolítani, de a millenniumi tölgyfa a felháborodott barcsi polgárok szerint nem tartozott ebbe a kategóriába!) Másfelől egyes hangok azzal védik ezt a magyar nemzeti múlttal szemben is elkövetett minősített merényletet, hogy lejárt az emlékfá ideje, azt nem is ismerték az itt élők...

Kormánypárti oldalon is joggal háborodtak fel a BLM- illetve az antifa-mozgalom vadhajtásai által elkövetett nyugati szoborongálásokon. Csakhogy a magyar honfoglalásnak emléket állító gyönyörű barcsi millenniumi tölgy hordozott annyi történelmi-eszmei, valamint esztétikai értéket, mint sok szobor. Őt most nem buldózer és bontókalapács, hanem fűrész pusztította el. Egy kormánypárti vezetéssel bíró városban... Könyörtelen kivégzése természetesen nem csupán a nemzeti múlt iránt tisztelettel adózó lokálpatriótákat rendítette meg, hanem a „csupán” természet- és környezetbarát emberekben is megrökönyödést keltett. Joggal vetődik fel a kérdés, hogy mi lesz a következő. Melyik műemlék épületet fogják ledózerolni, melyik magyar történelmi személyiség szobrát fogják beolvasztani, melyik OSZK-ban rejtőző ősnymtatványt fogják bezúzni azzal a szélsőliberális indokolással, hogy „lejárt azok ideje”, vagy „alig ismerte őket valaki”?

Államalapító királyunk, Szent István még úgy vélte, hogy aki a múltat nem ismeri, az a jövőt nem érdemli.

A költő Garay János pedig így írt: *„Csak törpe nép feledhet ős nagyságot, csak elfajult kor hő elődöket. A lelkes eljár ősei sírjához, s gyűjt fényénél új szövétneket”*

Nemrég a primitív gondatlanság vagy a szándékolt gonoszság legyőzte Dél-Somogy büszkeségét, Patkó Bandi 3-400 éves famatuzsálemét. Eszement vandálok felgyújtották. A barcsi millenniumi emlékfá már szintén nem korosodhat ilyen öreg tölgygé. Utódaink már soha nem sétálhatnak alatta, nem pihenhetnek meg az árnyékában.

Tisztelt Miniszter Úr!

Kérdezem, hogy fentiek tükrében szándékukban áll-e kivizsgálni ezt a felfoghatatlan cselekedetet?

Elfogadják-e magyarázatként, hogy a barcsi millenniumi fának a beruházás miatt pusztulnia kellett, mert azt semmiképpen sem lehetett beilleszteni a Zöld Város projekt koncepciójába?

Elfogadhatónak tartják-e, hogy a jelentős történelmi eseményre emlékeztető helyi emlékhelyeknek ez legyen a sorsa egy magát konzervatívnak, nemzetinek, polgárinak nevező kormányzat idején?

Legalább szavak szintjén elítélik-e a súlyosan magyarellenes- és nemzetgyalázó tettek is felfogható cselekedetet, még akkor is, ha az esetleg „csak” az éjsötét butaság és nemtörődömség véletlen következménye?

Önök szerint ha egy szál hóvirág eszmei értéke 10.000 Ft, akkor mennyit ér egy 124 éves, gyönyörű millenniumi tölgy?

Önök szerint is olyan abszurd dolog a Zöld Város égisze alatt fát irtani, mintha a Greenpeace aktivistái bálnákat gyilkolnának?